

NORRIM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMOR

Provincias: Un trimestre. . . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año. 6'00 »
Número atrasado: 0'10 »

AÑO I ————— N.º 42
Sóller 20 de Octubre de 1917

Correspondencia y Administración
Luna 27.—SÓLLER
No se devuelven los originales

HABLADURIAS

FUM Y AIGO

Pues si señor; si queremos *subsistir* es de todo punto necesario de que tratemos un poco del sustancial asunto a de las subsistencias porque, la verdad, esto del hambre española ya raya en lo inaudito, y tantas gracias que ya venimos amoldándonos a ella que de lo contrario en España se armaria la de san Quintin, que según la abuela de un primo hermano de un vecino de mi casa tué grande y gordo lo que le pasó al pobre de san Quintin de marras.

El problema de las subsistencias *subsiste* todavía, y lo peor del caso es que hasta los maestros no saben o no quieren resolverlo y nosotros, los pobres alumnos, estamos boqui-abiertos, haciendo bostezos de hambre delante del gran problema que no lo arregla Dato ni el *sursum corda*.

Aquí ya *se acabó el carbón*, y esta frase hoy por hoy no tiene el mismo significado retórico de antaño; hoy es una verdad descomunal, nos convencemos palpablemente que de seguir así las cosas pronto irremisiblemente nos quedaremos sin carbón ni objeto para usarlo.

Y el siempre igual señor Dato sigue con su también siempre igual frase:

—Reina completa tranquilidad en toda España.

¿Y como no muy señor de Dato, si la tranquilidad que reina en España es forzoza? Es que con la debilidad de estómago que tenemos los españoles, hemos perdido la fuerza para protestar hemos perdido el poco aliento que bastaría para gritar:

¡Queremos trabajo y jornal suficiente para comprar pan! ¡Para poder vivir!

URBANO ROSSELLÓ

A nes carré de Sant Diego Mentidas, a un piset petit, hey vivía a nes temps qué don Juan Tenorio anave pel mon, don Toni Gamba, un tenedó de llibres de fama.

Va volé sa sort que veinat de caseva si mudás una famili que no se podía veure amb D. Toni. Justament s'extrevengué qu'aquest tenia sa finestra des seu escritori que guaytava dins es corral de sa nova famili.

Aquets lo primé que feren, per empi parló, v'assé una fogarada a dins es corral, pegant tot es fum a dins s'escritori de D. Toni Gamba, que a las horas escrivia.

Cansat de rebre aquell fum esficiadó, m' agafa una poalada d'aigo y la me tirá a dins es corral la cual aplegá de plé a sa famili. Es pare d'aqueixa amb sa primera bona ocasió que li venia per vengersé de D. Toni Gamba, li mogué un escandól, y el presentá a nes Tribunal.

A devant es Tribunal suprem están don Toni Gamba y el sen Meu pare de sa famili anomenada y beneit per afeitjó.

Aquest se fa sas siguients reflexions: Si jo dic, que feya foc per fé es diná potsé que don Toni amb sos dobbés tengúes empenyo y en sortis jo perdent. ¡Ara hem vé una idea! Diguent un altre cosa que ja sé, es jutje dira qu'es una obra bona, y D. Toni en sortirá perdent.

Aquí es jutje digué al Sen Meu:

—¿Vosté per quin objecte presenta a nes tribunal a Don Toni?

—Dispens un minut, senyó jutje, que sent crits a defora, y vuy sebre si hey ha cap brega.

—¡Aviat! ¡No hem de perde es temps!
—No s'entat senyó jutje. Idó jo s'altre día feya foc, a dins es corral fent molt de fum, perque com vosté sap ara fa temps que no plou; y així com m'havian dit qu'es fum tornave niguls, y qu'es niguls es lo que fán ploure, vaitx di: —¡Vengue fum! Més cuant estavem jo y tots es de cameua contemplant ta obra bona, *cataclac*, aquest senyó mos amollá una *cisterna* d'aigo, fentmós pren de un xop fenomenal.

—Y vosté— digué es jutje a don Toni, ¿perque los tirá s'aigo? ¿no sap que li toca antes avisá?

Y D. Toni sense mal de caps contestá.

—¡Ah! lo l'hey diré senyó jutje. Jo cuant vaitx veure tant de fum vaitx di: Aquest homo serca que plógui, pei que li fa falta aigo, y jo vaitx agafa una poalada d'aigo y els so vaitx tirá amb se creenci que feya una obra bona.

PEP NOY

DESGRACI

Sa mala sort me persegueix fá un cuant temps.

Si vaitx a cobrá un conta me donan la mitat de pessetas sevillanas o de plom.

S'altra día vaitx comprá una bicicleta de segona ma y cuant la vaitx havé pagada se presentá sa guardia civil y la me prengué, perque l'havía comprada a un jove que l'havía robade a un altre, y ara bicicleta y dobbés son a nes tribunal y ja no tenc confiansa de recupera dobbés ni máquina.

Diumenje vaitx comprá un rellotje de paret y es primé día s'atrássá dues horas

y mitxa, y aixó que me costá sis duros que ni eran sevillanos ni de plom.

Sa nit passada cuant vaitx aná a sopá sa dona me digué tota asustada:

—Degueres penjá es rellotje malament, pues avuy dematí ha caigut y casi ha morta mumaré.

—¿L'ha ferida? —he preguntat jó,

—No pero tot lo demetí ella havia estat asseguda abaix des rellotje y encara no feya un minut qu'ella s'havía aixicada de sa cadira es rellotje ha caigut y te dic que si la fer la mata,

—Malahit rellotje—he dit per jo mateix —causa de s'atrassarse encara tenc sogra.

Y encara ara cuant pens que si es rellotje hagués anat puntual heuria caigut dos minuts antes y heuria xapat es cap a sa sogra, flectom sa mala sort que me persegueix fá un cuant temps.

BOURAN.

Es nostros candidats

De día en día se va acostant es de sas eleccions municipals, y noltros de cada día aumentam es nostros trebais perque aquestas próximas eleccions siguen una victori completa p'EN XERRIM. Casi tota sa setmana hem anat cercant personas dignas de que noltros les proposasem, y después de moltas corregudas hem pogut trobá nou homos que no volem dí que sigan sabís, pero sí que son homos que fan retxa y nom dins Sólle.

Domés ne presentam nou perque per llástima deixam una plassa vacant a n'ets altres; sabem ben cert que si anassem a nes copo el gonyariem igualment, pero no volem que pugan dí que som golafres qu'heu volem tot per noltros,

Es candidats que presentam y que se- cían elejits (¡no'm faltaria més) son es sigulents:

Primé districte

EN JAUME PATECO
EN XIM FERRO
Y EN TISTA ESCALAS

Segon districte

EN MEU CARABINERO
EN DAMIA MUXELL
Y EN XESC CREMAT

Tercé districte

EN JAUME XIMENEA
EN PEP SERRA
Y EN TONI DES ROLLO

Aquets son es qu'han d'aixicá es de- caigut poble de Sólle; aquets son es que prest governarán; aquets son es que de- serrollerán es programa que plantearem

la setmana passada; aquets son es nos- tros candidats!

EN XERRIM

De sa Regió

De PALMA

Diumenge se celebrá en aquesta Capi- tal en tercé centenari de sa mort del Bea- to Alonso. Desde sa costa de Santa Creu fins a sa Capelleta formaven cadena, fa- mellas de totas classes que dugent una *petena* pes coll y una més avall, anaven cantant ave-marias.

Lo més hermós v'assé a sa ribada a nes bosc, ahont ets enemorats estaven es- perant cada cual sa seva atlota amb se penereta des berená a nes coll.

Y a sa venguda hey havia es novios qu'anaven prop y en lloc de s'ave-maria ja cantaven es Fox-trot

A las vuit des vespre encare devella- ven pareyas que perque no'havian pogut fé més via o perque s'havía aturadas a.... descansá no havian pogut arribá més prest.

Lo qu'es cert qu'a sa tornada me vaitx turá a reposá y vaitx sentí resoná més d'una forta besade.

FRANC-FA

De BINASALEM

A sa fábrica de calsat que tenen esta- blida a n'aquest poble es senyós Vidal y Ferré, va passá un fet digna de publicá per eterna vergonya des protegorista.

Es día de sant Miquel un individuo que trabaya a dita fábrica, encalanti un ferro per fé lo que se diu *passá ferros* y cuant el tengué ben calent l'arrambá a nes coll de tots ets atlots que trobava, els quals tots bofegats y plorant l'esperaren y li da- ren una tal pedregada que gracies qu'él sa tancá dins una casa de forastés des me- teix carré o sinó l'heurian deixat més blan qu'un matalás de novís, y después d'aixó l'espulsaren de sa fábrica que no hey vo- len personas desentranyadas.

Sentím que l'espulsassen perque no po- gué fé es compliment que tenia proyec- tat per honó a nes sen sant. L'homo ha- via anat a menlevá (a no torná) una bàrcella de metlas y la dugué a vendre a Can Mateuet per poré obsequia varias joves ripuntadoras des seu agrado.

Es dia de sant Miquel en Miquel recordará y perque va trabayá un acta tant inhumá ja no pot entrá a nel cel.

UN AMIC SEU

De MANACÓ

Un jove de pes centro, expendedó de colls y punys, casadó de cusses per afejitó y que té es vedat pes torrent, pareix qu'ara ha can- viat de cassera per motiu de trobá difícil aga- fá se llebre a nes gas.

Ara resulta que gambetja per un pis des paseix de D, Toni Maura.

Ara li ferem una pregunta:

¿Que serques sa novata des brodats o se seva mestressa? ¿O es és llebrot de se mare que a compost aquesta semi-comedi per em- boliquerté dins es filats juntament amb sa fia?

T'aconsey que deixigués aná aixó de cus- ses, perque no duen bon resultat. Te convé més compris una escopeta de foc central y a- preguís d'apunta dret.

Deixa aná lo des torrent, olvida tot lo des pis, empetxet de si en Tomeu te cap plassa vacant a nes carré Nou.

UN GARRIGUÉ

**

A n'es carré d'el Asalto hey habita una jo- ve magreta, que just vol saludá es joves d'al- ta categoria.

Sempre qu'hey vaitx jo o un altre trabaya- dó de camp mos tracta de grossés. Jo li tenc de dí que per grosé que sigue no'hu som tant com ella ni com en Pep.

Jo aconsej a n'aquesta jove que fassi mes bonda cas contrari *el Sol saldrá por el poniente*.

Per final dic a n'aquesta jove que la consi- der indigne de] cap homo llevat d'un com en Pep que vol tocá sa guitarra y encara no la sap trempá.

Y per avuy basta.

JO

De PORRERAS

S'Electricitat de Porreras, es sensa etsejerá s'honra de Mallorca.

Nada menos qu'un llum de petróleo, amb so ble dolent fá mes claró qu'una bombilla d'electricitat de 50 bujias que marxi amb so fluido d'aquesta fábrica, y lo qu'encara es mes grós, es que per col- mo mos han pujat es fluido un 15 p 8.

Habitants d'aquest poblet s'Eléctrica qu'es condolí, deixem bombilles y d'oli armen tots un bon llumet.

Un que te electricitat.

De FELANITX

Un altre carretade de noticis sueltas:

A nes carré de sa Roca d'en Boira, hey ha una jove que se cuida un poquet massa de lo que no li emporta, Tant a e- lla com a sa mare, si no s'esmenden hey heurá palo amb malas formas.

A nes carré de se Má hey habita un jo- ve que nom Pera que volía festetjá una atlota molt guapa, y aquesta li dá cara- bassa, y *mi hombre* per fé creure que no va d'ella no fá mes que tirarli conyes pe- ro segons vaitx veure, él cada día passa

per davant cá s'atlotia per veure si le veu.

Pes carré de s'Aigo, hey viu un fadri veyardo que cada nit a la mal' hora se posa a tocá se guiterria; ¿es perque si passa qualche atlotia s'enemori d'ell?

Es carré d'en Tiá Bet te s'honra d'esse habitat p'en Mateu es gorrero, un envejós que just fá bona cara a n'ets amics, cuant veu que pot llepá algo. Jo aconseya a n'aquest jove que se mir en tirá ses indirectas cas contrari..

... el cel s'endevellerá
y amb un parey de vegades
de darte moltas singlades
tot, Mateu, s'arreglará.

UN QUI NO SON DOS

De ARTA

S'assunto des cohidós d'oliva que negociava sa Societat Obrera ha dat per resultat que l'amo des Reco, es d'Olós, es de Son Sureda, y es de son Forté han acceptat y firmat sas condicions que sa Societat peticionava, llevat que no estaren conformes qu'es majós de 15 anys cobrasen una pesseta, rahonament que comprengué fundat sa Societat ja que tanta oliva cuan es de 13 anys com es de 15.

Hey ha que teni en conta qu'aquestas quatre possessions qu'ha firmats sas basses dets Obrés son sas de mes olivá de dins es terme. En cuant es demés amos mós han assegurat per cosa certa qu'en que no estigan firmats estan molt conforme amb lo estipulat.

Sa Societat Obrera està de enhorabona; gracias a ella ets obrés han conseguit lo que no haguessen conseguit may; y benhaja sa Societat; honor a nes companyeros que tant han trabayat per aquest asunto.

Tota sa gent Artanera
sa veu qu'es menos cautiva,
per aixó molt placentera
va cridant fort: ¡Viva! ¡Viva!
sa gran Societat Obrera!

CORRESPONSAL

De SANT LLORENS

Diálec sostengut per un matrimoni de Sant Llorens, fá uns tres mesos, sentit y escrit per un que te poca son.

Ell.—(Arribant a caseva). Ala mostátzuda; t'haurias d'aná a feítá, ¿saps quins bigotes que ja dúis!....

Ella.—(Enfadada). ¡Beneit!

Ell.—(Amb humildat): No t'enfadis que no t'ho dic per mal.

Ella.—(Calmada): Trop Biel. que mos convé doná es 175 duros a nes secretari perque renunciy des cárrec y sen vaje des poble y que te nombrin a tú.

Ell.—(Trist) ¿No comprens Antonieta que no servesc perque no sé ahónt sa posa h ni acento ni menos sé reductá?....

Ella.—(Amb desitx). Maldement, ¿saps que son de bons 300 duros anuals de paga!

Ell.—Trop que convé més que des 50 duros qu'hem de pagá des primé plás, me cómpris un mul, perque s'ase que meneix es menllevat.

Ella.—(Enfadada) ¡¡Cá!! Sa cuestió es que te nombrin secretari y lo demés son cuentos.

Ell.—(Embobat) Y també m'ets de comprar un traje.

Ella.—(Més enfadada) Lo que te compraré será un llamp qu'et mati si no enganxes es cárrec de secretari.

Y a n'aquell moment retona
molt furiós es firmament...
un cástic pes jurament
de sa mostátzuda dona

Y jo vaítx tocá soletas per pó d'algún llamp per lo que no vaítx sebre s'epilógó d'aquest dialec trágic-cómic-pistonut.

Un homo tranquit

De BUJE

Motius suficientes mets donat Llorens «Llevori», perqu'avuy agafi sa ploma per dedicarté aquestas quatre retxas.

Sabent que me consideras autó o cómplice de se pedregada de que vares essé obsequiat día 27 des més passat, cuant venies amb un compañero teu de passá sa vetlada a una caseta de figural, te dec havé d'advertí que te procuris un poc mes de formalidat per fé judicis y atribucions temeraris y així será facil que t'alliberis d'alguns disgust que t'amenassa.

Tu escandalizas per Buje de que jo y un compañero som ets autós de sa pedregada; ¡pobre errat de contes! ¿Tal volta heurás compres que mos has dat motius bastants per darten una? ... Y si es així ¿com encaia cuant me trobas me convidas a fumá y a beure?

¡Vaje infelis! Jo no pert es temps amb bitxos tan baixos. Te despreciy y mes te mereixes.

Tú ets aquell qu'en compañía d'un cosi teu y un amic, sa nit des 5 d'Abril passat, m'esperares a sa carretera de baix de Buje per atuparmé y ¡Cá! llevó vos fereu pó perque, principalment tú, ets un canet que doinés lladres.

També dius que cuant vaítx a Canpanet partesc d'amagat perque tenc pó.

¡Oh tontet, tonto, tontot, tontonasso! A nes bitxos com tú les desprecia, en

Toni Femenias (a) Beteta

XERRIMADES

Demá son las Verges; demá fan festa totas aquellas atlotas que no han tengut ocasió de fé cap falta, perque sas qu'han tengut ocaçió,...

... ¡Cuantas ni há que fa festa per las Verges y no'hu son!

Aquesta també es de sas que fan riure. Un día de la setmana passada robaren un xot mort y escorxat qu'en Pep Ciutadá tenia tencat dins un quartet des supterrani de sas Casas de la Vila.

Y lo més novelesc des fet es qu'en Pep era s'únic que tenia clau des depósit o quartet y sense que li prenguessen sa clau li tobaren es xot.

Aixó de fé un robo així, dins sas Casas de la Vila y en plena plassa fa creure si estám en temps des famós Pemales.

Aquest petit robo es un petit prólogo de una histori que se comensa y qu'acabará amb un sanguinós epilogo. Correm un mal temps y es lo que pensaria es lladre: *En tiempo de hambre no hay xoto crudo.*

Sabem que sa Guardia Civil ha presa carta amb aquest asunto pero no ha lo-grat descubrí qui es aquest *Pemales* amb miniatura.

Per paga en Corona es tan totsolet el pobret, qu'es de tot punt impossible que totsól guardí tot una ciutat com Sólle.

¡Y es saítx du tanta de calma!...

Demá gran aconteciment teatral a la «Defensora Sollerense».

Se compañía de drama que dirigeix es molt aplaudit y primé actó D. Francesc Fusté demá representará es

TENORIO MALLORQUÍ

hazañas den Vergueta y en Maga-Cantóns parodia de D. JUAN TENORIO, escrita pes populá y renombrat poeta satiric Jordi Martí Rosselló que tant conegut ha fet es seu seudónim de **Es Mascle Ros**.

Qui vulga passa una vetlada alegre que vaja demá a la Defensora que per uns preus baratisims podrá veure lo may vist; lo més humorístic que s'ha escrit a nel día d'avuy.

No falteu sollerics, no falteu demá vespre a nes teatro de la «Defensora Sollerense».

Aprop des quatre cantóns des carré de la Victori hey viven cinc atlotas que... que Deu mos quart de tals atlotas.

Ni ha dues de cartageneras qu'apesá qu'ellas no's diferencian molt d'una esclafada de pasta, volen trobá defectes a tot bicho viviente.

Per formá es cuadro posarem dues mahonesas que també son de sas que no callan may y més las convendría que procurassin: sa majó posá es pens drets com sas demés personas, y sa petita que s'aturas de mirá a lo traidó.

Y per completá aquest *despamparrant* cuadro hey falta aquella criada que xerra de si una atlotia donava dobbés a s'enemorat.

Todo ladrón piensa que todos son de su condición.

¿Les coneixeu a n'aquestas cinc... bocas fluxas.

¡Venturosos de voltros si teniu aquesta ditxa! A mi m'han posat per mal nom «s'ase peluta», y no contentas de posarme!

ara el propaguen per tot aquí ahont passen; pero jo les jur que tendran molt mal de rovegarlo a n'aquest ase pelut.

Per avuy les enviay aquest petit botó de mostra, disapte *otro gallo cantarà* y vos asegure que no sen riuran del tot des seu repertori que las donará aquest batiat seu.

ASE PELUT

Hem vist qu'en Feliu, s'amic del senyó «Clá y Llampant», ha enviay una carta desclosa a n'aquest contantli amb altres cosas que per Bell-Puig tenen un periódic que li diven *Es Bugadé* que fa tantissima de pó a nes Bellpuigenc.

Tant en Feliu com en «Clá y Llampant» s'han pensats que noltros som beneis que no comprenem sas indirectes; y qu'hey van d'equivocats!

Noltros sabem s'histori den Feliu, den «Clá y Llampant» den Pinoy y de tota aquesta *ganaderia*, la cual histori gordam per millo ocasió.

Avuy mos contentám avisá a n'aquest *terceto* que ja están cansats de sofri insults indirectes; si tenen res que di de noltros qu'heu digan clá y noltros contestarem llampant y... *acaba de faltarme, porque se me acaba el aguante*, com també diu en Dicenta a nes Juan José.

Mos escriu un amic nostros:

Senyó Directó: Sa fa ben necessari que fassi una segona visita general a sas fabricantas de teixits perque sas atlotas qu'hey trebayan, y principalment sas de «Cas Pastó» usen de tant indecenta menera que se fan mereixadoras d'un poc de brou de XERRIM.

Aquets días ne vaitx passá y cuant me veren comensaren a xitá, cridá, y en vol senti de peraulas grosseras!

Jo, cregui senyó Directó, creya que sas atlotas tenian un poc de vergonya cuando menos, pero me vaitx convensa que sas de «Cas Pastó» no'n tenen gens.

En vista de lo que mos conta aquest bon amic, no tardarem gaire días a gira una visita inspeccional xerrimosa a sa dita fábrica de «Cas Pastó».

Y jur que sabrá tothóm
quinas son més mocosas
y sas més escandalosas,
perque direm clá es seu nom.

Dijous mentres es cotxos des morts esperave per dursen es cós des qui en vida era D. Ramón Marqués (q. e. p. d.) una librea des tres saltá des cotxo y sen aná a sa taverna de Can Doy a beura un tassó d'anissat.

¡Ja'hey está guapo veure per dins un café un tipo d'aquets duguent s'uniforme posat!

Senyó batle, per amor de Deu doni un

avis a n'aquest subjecte, y si li dona no passi así, cuant tendrem majoria dins s'Ajuntament el ferem... Alcalde de barrio.

Noltros som agrahits primé que tot.

Es celeberrim *Jugadó de damas* mos conta:

A nes carré de sa Lluna hey viu una matalassera que pareix un cavall desfermat, y qu'es duenya d'una figuera des seu jenre, figuera qu'esta a nes carreró de sa fábrica de *Can Muana*.

Idó aquesta matalassera, are m'ha pres s'idea de que sas fabricantas li roben sas figures de dalt y d'enterra, diguent que no son més qu'unas porcellas.

¡Hay madó matalassot! ¿Vos no veis qu'aquellas joves no han de menesté figués vostras? Lo qu'heu de maneste vos es...

qu'aquestas joves, plagades,
agafin una granera
datvós tantes de tupades
com figures té sa figuera.

Ala, sollericas qu'estau d'enhorabona.

Dimecres a las sis des vespre arribaren es misionés, que foren rebuts per alguns concejals, (entre élls el senyó Ramón Coll que no va casi may a sas sesións) y per casi totas sas dones des poble. A demunt s'escalonada des Convent amollaren es primé sermó y de lo que digué se compren que venen dicidits a converti sa gent de Sölle.

Si entre es misionés y EN XERRIM no fan fé bonda a sas atlotas ja será que sas sollericas son el reverent dimoni.

Uns cuants joves amans des bon humó han organizats una serie de balls a nes salón de «Can Domingo» y es primé des cuals tendrá lloc demá diumenge.

Agrahim s'invitació que galantament mos han enviada y prometem anarhi cuant sortiguem de senti la santa missió.

En Biel Resolina mos conta *con llanto en los ojos* qu'en Pinoy, s'empresari novell, diumenge el fé toji de delora de la «Defensora», posant escusas de que feya nosa éll y sa seva taula de cacahuets.

¡Pobre Biell ¡Absolut Pinoy!

¿Se deu pensá el senyó Pinoy jove, que perqu'es empresari d'un teatro que també es l'amo de sa via pública?

¿Qui es éll per posá traves a un pobre homo que procura go'iyarsé la vida honradament?

Noltros, defensós des pobres, aconseyam a nen Resolina que si el tornan enjega que sen vaja.... a sa Directiva y proposi nombrin amo y duenyo de tot es carré den Real a D. Guiem Marqués (a) Pinoy.

Una atvertenci:

Advertesc a nes barberet de sa plassa y a *Un cualsevol*, que convé qu'estigan alerta a no rebre, pues ara tornam tení per aquí es forné des polvos o sia en *Nicolau Marieta*.

Un avis es bó, y mes cuant se tracta de rebre pinyas.

Un domadó de fieras

Mos diu un *matansé* qu'unas atlotas mahonesas que viven per Sölle, l'insulten a cada passa.

Atlotas tenu tres fetjas
he pogut bé reperá;
volt ros voleu insultá
y jo amb atlotas tant lletjas
sols no mi vuy molestá.

D. Jusep Vicens Rubí mos participa que día 3 de Novembre se dará comensament a s'escola nacional de nins que té abaix des seu càrrec, a sas classes nocturnas per adults, que durarán fins a 31 de Mars. Aqueixas ensenyanses son gratuïtas y a ellas poden assistir tots es qui tenen 12 anys cumplits y se matriculan abans de fi des més corrent.

De molt bon gust publicam aquesta noticia que creim que será aprofitada per tants y tants de joves que no saben gens de lletra, y es meteix moment felicitam el senyó Vicens per lo qu'aprofita cuants de medis están a nes seus alcans per doná lo que mos falta a n'ets espanyols: Ensenyansa, lletas, y una persona analfabeta, a nes nostros entendre no sap aprecia es való de sa seva propia persona.

Es jove, not desconsolis
si te veus sa vista lluenta,
tenguent sa gana dolenta
ten entrerà de valenta
beguent es **PALOS RESOLIS**,
qu'en P. Estrany aquí regenta.

De venta a tots es cafés y casas de begudas

Mos contan des carré den Pastó que dins a Cas Patró Lau hey ha una criada que disfruta posant desavencis entre ets enemorats.

Si segueix com fins aquí noltros ubrirem una suscripció per dedicarli un monument tant gros com es den Cristobal Colóm, en memori de sa seva llengo mal-femadora y abaix hey posarem un lletre-ro que diga:

Aixó era na Magdalena
una atlota porrerencia
que per sé tant baldufenca
meresqué que per s'esquena
lipegassen garrotades
que la deixás abatuda,
perqu'era de sas criadas
sa més grossa llengaruda

UN ESPIA